

Schrijvend op reis

Esther Berends biedt schrijfcursussen en creatieve workshops aan. Daarnaast heeft zij een eigen podcast over de kracht van creatief, intuïtief en reflectief schrijven. Ze neemt ons mee op een innerlijke schrijfreis....

Het is 14 december 2020. Mijn tas is gepakt voor de schrijfretraite die Hanny Kuijer van schrijfatelier Enervie deze week in het klooster begeleidt, als ik het nieuws hoor dat we weer in lockdown gaan. Ik bel het klooster om te horen of de retraitseweek afgelast is. De medewerker die me te woord staat zegt dat ik gewoon mag komen. Er is nog niets officieel bekend.

Sinds november 2015 breng ik elk jaar een week in het klooster door voor een schrijfretraite. Ooit begonnen omdat ik mentaal niet goed in mijn vel zat, even los van alles wilde zijn maar niet alleen in een hutje op de hei wilde zitten. De eerste vier retraites waren gebaseerd op het boek *Innerlijk Pelgrimeren* van Christine de Vries. Dagelijks legde ik kilometers af op papier. Voelde ik hoe zwaar mijn rugzak was, ontdekte ik wat thuis-zijn en van-huis-zijn met me deed, verdwaalde ik en dacht ik dat ik nooit meer de weg terug zou weten te vinden.

In de allereerste retraite bracht ik mijn innerlijke landschap in kaart, of als ik er nu op terugkijk, mijn 'hoe-ik-het-zou-willen' innerlijke landschap. Ik durfde nog niet naar mijn donkere delen, pijnlijke herinneringen en nare eigenschappen te kijken. Omdat ik naar huis gestuurd ben vanwege de lockdown en een week thuis zich voor me uitstrekt, besluit ik ruimte te maken om op reis te gaan in mijn huidige innerlijke landschap.

'Met de trein reis ik naar de voet van het Gebergte van Pure Hoogtes om deze te beklimmen. Vanaf de top van het gebergte heb ik zicht op de Vlake van Leegte met dorpen en gehuchten als Verwarring, Pleasen, Teleurstelling en Onzekerheid. Ik zie de begraafplaats van Pijnlijke Herinneringen, het Moeras van Drukke en de Depressie Grot. Ik zie welke routes mij daarnaartoe leiden en bij welke afslagen ik extra op moet letten om daar NIET te komen.'

Als een ware reisgids schrijf ik: 'Er zijn verschillende veerdiensten naar het naburige eiland Holding Space waar je een tijdje in het klooster kunt verblijven. Ook is er een heuse brug over de Golf van Angst. De inwoners van Aanmoediging en Uitnodiging sturen regelmatig post vanuit het postkantoor in de Vallei van Rust naar de Depressie Grot. Dus mocht je daar toch terecht komen dan ben je niet alleen.'

Er kunnen allerlei redenen zijn waarom je niet letterlijk op reis kunt of wilt. Op papier kun je echter overal naar toe! Hoe spannend én waardevol dat is weet ik uit eigen ervaring. Ik richtte Kijkpost op en begeleid nu zelf workshops en cursussen, zowel online als in mijn schrijfatelier in Zevenaar. Durf jij mee op een innerlijke reis te gaan?

Meer weten over Esther Berends? Kijk op kijkpost.nl

Wil jij ook net als Esther met je verhaal in Onkruid? Stuur dan een mail naar redactie@onkruid.nl en vertel ons waarom jij op deze plaats zou moeten staan.